

Bohoslužby 13. 12. 2020, 3. adventní neděle

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Introit: *Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Pán je blízko.*

Sestry a bratři, jak nám napověděl introit, je obsahem této neděle radost z blízkosti Pána. 3. adventní neděle se tradičně nazývá Gaudete, tedy v překladu: radujte se! A k této apoštolově výzvě přidám ještě apoštolův pozdrav: Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. “

Píseň: 265

Modlitba: *Dobrý Bože, Ty jsi učinil člověka, aby spravoval zemi a to, co je na ní, a obdaril jsi jej důstojností svého protějšku. Avšak člověk ve své úloze neobstál. Mnohé jsme pokazili a ještě stále kazíme. Odpusť nám to. Přijď nám, Pane, na pomoc, zachraň nás a proměň tento svět. Daruj světlo tam, kde vládne temnota. Učiň konec válkám, násilí a nespravedlnosti a dej, ať lidé mohou žít v pokoji mezi sebou navzájem i s Tebou. Prosíme o to skrze Tvého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, jenž s Tebou a s Duchem svatým žije a kraluje na věky věků. Amen.*

1. čtení: J 1,6–8.19–28

Píseň: 632

Odchod dětí do NŠ

2. čtení: Iz 61,1–4.8–11

Kázání

Adventní doba a její liturgické texty vybízejí k nápravě a pokání, k tomu, abychom připravili Bohu cestu a přizpůsobili se Jeho požadavkům. Tento rozměr adventu nám prostředkuje postava Jana Křtitele. Biblická zvěst tohoto období nás však také ujišťuje o Boží blízkosti a pomoci. O jeho dobrých úmyslech s lidmi. Takovým nadějným obsahem na nás dýchají slova, která jsme slyšeli z knihy Izajášovy. Slova povzbuzení a posily pro tehdejší židy, ale užitečná i pro nás. Ano, Hospodin o těch svých ví a myslí to s nimi dobře. To by bylo sice hezké, ale možná trochu málo. Ještě je třeba tuto Boží blízkost lidem ohlásit a zprostředkovat. A tak Bůh posílá svého zmocněnce, který to má v síle Jeho Ducha uskutečnit. Ocitáme se patrně v době, kdy již byl Židům umožněn návrat z babylonského zajetí do vlasti. Jejich nesvoboda skončila, avšak situace pro navrátilce nebyla přesto jednoduchá. Jeruzalém byl zplundrován, ti, kdo se do něj přestěhovali, byli obklopeni nepřáteli a ani sociální a ekonomické poměry na místě nebyly ideální. Jako vždy se zřejmě i tehdy našli takoví, kteří dokázali využít situace a prosadit se na úkor druhých. Pro mnohé byla jistě taková skutečnost rozčarováním a zklamáním. Snad si mohou dovolit přirovnat tehdejší situaci k době po listopadu 1989. Mnozí čekali, že se jejich život bude podobat životu v ráji, představovali si rychlou a zásadní změnu k lepšímu. Jenže skutečnost byla složitější a nadšení rychle opadlo. Vždyť je v takových chvílích tak lákavé a snadné propadnout skepsi a deziluzi.

Do této situace tedy přichází Hospodinův pomazaný, aby zvěstoval a vykonal, co je mu uloženo. Neobrací se k těm úspěšným a zajištěným, přichází k těm, kdo jsou na dně. K těm, kteří si sami pomoci nedovedou, nebo nechtějí. K těm, kteří jsou zdeptáni na duchu, k

malomyslným, zhnuseným a unaveným z toho, co se děje a možná i z toho, co se neděje. Přichází je potěšit, uzdravit a povzbudit k úkolům, které leží před nimi. Vždyť práce na ně čeká dost a dost. Chce je naplnit radostí. Zvěstuje jim osvobození, příchod milostivého léta, které mělo podle Zákona pravidelně znamenat propouštění otroků či odpouštění dluhů. Hospodin ujišťuje svůj lid o tom, že mu záleží na právu a na spravedlivých společenských vztazích. Bůh je blízko lidem zoufalým, chudým, trpícím a chce je pozvednout k lepšímu údělu. Slibuje svému lidu dobrou a slavnou budoucnost.

V dějinách Izraele se střídaly chvíle slávy a ponížení, lepší a horší časy, ale definitivní proměna poměrů pro něj ještě nenastala. A nejen pro něj. A tak spolu se Židy a vlastně s celým stvořením máme i my stále čekat na tu chvíli, až se biblická zaslíbení o blažené budoucnosti naplní. Až se naplno prosadí Boží vláda a její pravidla.

Intenzita očekávání a touhy po proměně stvoření se u různých lidí či skupin liší. Těm, kterým se daří poměrně dobře, totiž na příchodu nějakých nových poměrů příliš záležet nemusí. O těch, kterým se daří velmi dobře, to platí ještě víc. Takoví si vystačí se světem, jaký je. Pak jsou tady ale tací, kteří proměnu světa vyhlížejí docela úpěnlivě, neboť jejich život je k nežítí. Netrpí jen ztrátou iluzí a zklamáním, ale mnozí též skutečnou chudobou a sociální nespravedlností, skutečným otroctvím či skutečným nespravedlivým vězněním. Velikost a úděsnost bídy tohoto světa je mnohdy opravdu hrůzná a její škála je nesmírně pestrá. Moderní doba ani vědecký pokrok přes veškeré optimistické předpovědi a ambice nedokázaly s utrpením a nespravedlností skoncovat. Je tak zřejmé, že lidé sami si lepší budoucnost nejsou schopni zařídit.

Jenže navzdory všemu zlu, které se ve stvoření vyskytuje, je to přece stvoření Boží. Tento svět je dobrým Božím dílem. Má pro Boha hodnotu. Vždyť jak ví každé alespoň trochu vzdělané křesťanské dítě, Bůh tento svět miloval tak moc, že do něj poslal svého Syna. Ve světě kromě bolesti a hříchu ale nacházíme také mnoho dobra a krásy. Život v tomto světě jsme dostali jako dar. A tak by touha po proměně světa měla vycházet z lásky k němu a nikoli z nenávisti či opovržení, nebo dokonce ze znuděnosti životem. Měla by pramenit z touhy po dovedení stvoření k dokonalosti, ke skutečnému naplnění jeho smyslu. Po dovršení dobra, které do něj Stvořitel zasel.

Ano, opravdové naplnění tohoto očekávání je stále věcí budoucnosti. Jenže něco z toho se přece jen již uskutečnilo a vyplnilo. V Lukášově evangeliu používá Pán Ježíš na začátku svého veřejného působení začátek našeho izajášovského oddílu jako jakési programové prohlášení pro svoji činnost. A dodává, že se tato slova právě naplnila. Ten Boží Pomazaný, zplnomocněný zástupce Hospodina mezi lidmi, se v jeho osobě ujímá svého úkolu. Vždyť je tady přece proto, aby hlásal evangelium, tedy radostnou zvěst, těm, kdo stojí na okraji, kdo jsou odstrčeni mocnými a vlivnými. Aby mohlo začít opravdové milostivé léto, kdy budou lidem odpuštěny nejen dluhy, ale i viny. Přišel, aby lidem přinesl osvobození od strachu. Už tedy nemusejí více otročit zlu a mohou se s důvěrou obrátit k Bohu. Tentokrát ovšem nepřichází výhradně k lidem utištěným, ale i k těm, kdo stojí na druhé straně. Dává jim možnost změny.

Ježíš zasadil zlu definitivní ránu, jenže jeho agónie ještě stále trvá. Ale jednou mu bude definitivně konec. A tak tady narážíme na jeden z paradoxů křesťanské víry. Jako křesťané totiž můžeme žít již v novém světě, akceptovat jeho pravidla, ač ten svět starý pořád ještě trvá a my jsme ho neopustili. Jen nesmíme příliš rychle s tímto světem skončit, utéct z něj a tvářit se, že neexistuje. Nesmíme popírat existenci zla, bolesti a bídy tohoto světa. Tvářit se, že neexistují nebo se nás netýkají. To bychom zradili svoje poslání následovat Božího Pomazaného v Jeho láskyplné službě světu. Zatím tedy smíme alespoň přispívat k tomu, aby se svět ještě před konečnou proměnou stával lepším místem k životu pro všechny. Kéž nám v tom Pán pomáhá.

Píseň: 277

Přímluvy: *Volejme k Bohu slovy „Pane, smiluj se“.*

Milosrdný Bože, uprostřed bolestí tohoto světa poznáváme lidskou bezmoc a hříšnost. Obracíme se tedy k Tobě a prosíme: Obnov a proměň celé tvorstvo, ale především proměňuj lidská srdce. Voláme: Pane, smiluj se.

Prosíme za ty, kteří jsou vystaveni opravdové bídě, nespravedlnosti a útlaku. Voláme: Pane, smiluj se.

Prosíme o naši planetu, tak těžce poznamenanou lidským jednáním. Voláme: Pane, smiluj se.

Prosíme za politiky a veřejné činitele, ať prosazují spravedlnost a dobro pro všechny lidi. Voláme: Pane, smiluj se.

Prosíme za budoucnost Evropy, ať je ve znamení míru, solidarity a spolupráce. Voláme: Pane, smiluj se.

Prosíme o moudrost a vytrvalost pro ty, kdo hledají cesty, jak bojovat proti šíření koronaviru a také pro zdravotníky a všechny, kdo pečují o nakažené. Voláme: Pane, smiluj se.

Prosíme za nemocné, opuštěné, za lidi bez domova a na okraji společnosti. Voláme: Pane, smiluj se.

Prosíme o jednotu církve a o nové hlasatele evangelia. Voláme: Pane, smiluj se.

A vše ostatní, co máme na srdci, předložme Pánu v tiché modlitbě.

Volejme společně slovy modlitby Páně: Otče náš...

Píseň: 259

Ohlášky

Poslání: Stále se radujte, v modlitbách neustávejte. Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás. Plamen Ducha nezhášejte, prorockými dary nepohrdejte. Všecko zkoumejte, dobrého se držte, zlého se chraňte v každé podobě. (1Te 5,16–22)

Požehnání: Sám Bůh pokoje necht' vás cele posvěti a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. (1Te 5,23)

Píseň: 651

